

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **R. K.**

uniewinnionego z art. 177 § 2 k.k. i inne

w dniu 7 października 2024 r.,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. akt V Ka 1533/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Pabianicach

z dnia 14 września 2023 r., sygn. akt II K 386/22,

### **p o s t a n o w i ł:**

**1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**

**2. obciążyć oskarżyciela posiłkowego W. R. (R.) kosztami postępowania kasacyjnego.**

**[J.J.]**

## UZASADNIENIE

**R. K. (K. )** został oskarżony o to, że: w dniu 16 grudnia 2020 roku w P., naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki T. nr rej. W. nie zachował szczególnej ostrożności, niedostatecznie obserwował rejon skrzyżowania w wyniku czego potrącił poruszającego się z lewej strony drogi na prawą pieszego W. R. , który w wyniku

potrącenia doznał obrażeń wielonarządowych w postaci urazu głowy z ranami w okolicy czołowej i łuku brwiowego, urazu klatki piersiowej ze złamaniami żeber, stłuczenia płuc i odmą opłucnową, złamania łopatki i obojczyka powikłanych krwawkami powłok wymagającymi ewakuacji i wieloodłamowego złamania obu kości goleni prawej, które to obrażenia spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci wystąpienia choroby realnie zagrażającej życiu, to jest przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 14 września 2023 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach, sygn. akt II K 386/22, uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W wyniku rozpoznania apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 19 lutego 2024 r., sygn. akt V Ka 1533/23, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego orzeczenia wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego W. R. zarzucając rażące naruszenie prawa materialnego poprzez zanegowanie przestępności czynu zarzucanego oskarżonemu R. K. i uniewinnienie go od popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. - pomimo, że oskarżony zachował się w sposób nieostrożny, nie dał posłuchu zasadzie ograniczonego zaufania, nienależycie przy tym obserwując przedpole jazdy, nie zmniejszył prędkości do prędkości bezpiecznej, przez co istotnie zwiększył prawnie nieakceptowane niebezpieczeństwo (ryzyko) dla dobra prawnego (życia i zdrowia W. R. ), co pozwala przyjąć, że po stronie oskarżonego doszło do zarzucanego naruszenia reguł ostrożności wymaganej w danych okolicznościach (art. 9 § 2 k.k.), a więc w stopniu uzasadniającym odpowiedzialność R. K. za czyn zabroniony z art. 177 § 2 k.k.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w Łodzi wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Kasacja wniesiona przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego W. R. okazała się bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., bez udziału stron.

Na wstępie należy stwierdzić, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a powody jej wniesienia określa przepis art. 523 k.p.k. Wzruszenie

prawomocnego orzeczenia w jej drodze możliwe jest jedynie w wypadku stwierdzenia rażącego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, jeśli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Przedstawiony w kasacji zarzut naruszenia prawa materialnego jest niewątpliwie bezzasadny. Jak słusznie dostrzega prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd odwoławczy nie stosował przepisów prawa materialnego, gdyż nie wydał wyroku reformatoryjnego, natomiast utrzymał w mocy orzeczenie Sądu I instancji. W kasacji zarzut naruszenia prawa materialnego może zaś zostać podniesiony jedynie wówczas, gdy uchybienia takiego dopuścił się Sąd I instancji, a Sąd ad quem nie dostrzegł go lub je zaakceptował w toku nieprawidłowej kontroli odwoławczej, mimo podniesienia takiego zarzutu w środku odwoławczym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r., II KK 56/23). W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy odniósł się do prawidłowej kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu i czyn o takiej właśnie kwalifikacji był punktem odniesienia do wszystkich relewantnych okoliczności, których analiza warunkowała wydanie trafnego rozstrzygnięcia w sprawie. Przyjętej kwalifikacji prawnej nie kwestionował w zwykłym środku odwoławczym pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, który w wywiedzionej apelacji - jako uchybienie procesowe, wskazał błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Sąd odwoławczy przeprowadził należytą kontrolę instancyjną i szczegółowo, w sposób kompletny, w uzasadnieniu ustosunkował się do podniesionych w środku odwoławczym kwestii (zarzutów). Zrealizował tym samym normy programowe postępowania drugoinstancyjnego zawarte w przepisach art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r.,

III KK 265/17).

Implikacją przedstawionych powyżej rozważań Sądu Najwyższego musiało być orzeczenie na posiedzeniu o oddaleniu, jako oczywiście bezzasadnego, wniesionego w tej sprawie nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego.

[J.J.]

[ał]